

Astăzi, Joi, 15 Ianuarie, 2026

Sf. Cuv. Ita din Irlanda; Sf. Cuv. Ioan Colibașul; Sf. Cuv. Pavel Tebeul

Iacob 1

¹⁹ Să știți, preaiubiții mei frați: tot omul să fie grabnic să asculte, zăbavnic să vorbească, zăbavnic la mânie,

²⁰ căci mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

²¹ Pentru aceea, lepădând toată spurcăciunea și toată rămașița răutății, primiți cu dulceață Cuvântul sădit în voi, cel ce poate să vă mântuiască sufletele.

²² Fiți dar împlinitori ai Cuvântului, și nu numai ascultători ai lui – amăgindu-vă pe voi înșivă.

²³ Că dacă cineva este ascultător al Cuvântului fără a-i fi și împlinitor, el seamănă cu omul care-și privește'n oglindă fața sa firească:

²⁴ s'a privit și s'a dus și'ndată a uitat cum era;

²⁵ dar cel ce se uită cu luare-amin-te într'o lege desăvârșită, aceea a libertății, și a rămas în ea, fiind el nu un ascultător care uită, ci un împlinitor care face, acela fericit va fi în faptele sale.

²⁶ Dacă cineva se crede că e cucernic¹, dar nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, cucernicia lui e zadarnică.

²⁷ Cucernicia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu-și-Tatăl este aceasta: să-i cercetezi pe orfani și pe văduve în necazul lor și să te păzești pe tine nepătat din partea lumii².

Marcu 10

¹⁷ Și pe când ieșea El în drum, un ins a alergat la El și, îngenunchind înainte-I, Îl întreba: „Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”

¹⁸ Iar Iisus i-a răspuns: „De ce-Mi spui bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

¹⁹ Cunoști poruncile: **Să nu ucizi, să nu te desfrânezi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu păgubești pe nimeni, cinstește pe**

¹ În sensul: religios; practicant al unui cult.

² Sensul exact presupune și o distanțare față de lume (desigur, lumea păcatului).

tatăl tău și pe mama ta”.

²⁰ Iar el I-a zis: „Învățătorule, pe toate acestea le-am păzit din tinerețea mea”.

²¹ Iar Iisus, cătând la el cu luare-aminte, l-a îndrăgit și i-a zis: „Un lucru îți mai lipsește: Du-te, vinde tot ce ai și dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; și apoi, luând crucea, vino și-Mi urmează Mie”.

²² Dar el, întristându-se de cuvântul acesta, a plecat mâhnit, fiindcă avea multe bogății.

²³ Și Iisus, uitându-Se în jur, le-a zis ucenicilor Săi: „Cei ce au bogății, cât de greu vor intra ei în împărăția lui Dumnezeu!”

²⁴ Iar ucenicii erau uimiți de cuvintele Lui. Dar Iisus, răspunzând iarăși, le-a zis: „Fiilor, cât de greu le este celor ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu!”

²⁵ Mai lesne îi este cămilei³ să

³ O seamă de preoți și teologi din zilele noastre încă mai discută pe seama acestui cuvânt, în sensul că n’ar fi vorba de cămilă, ci de odgon. Confuzia vine de acolo că în greaca veche există două cuvinte învecinate care uneori se pronunță la fel: *kámilos* – *kámilos*, dar se scriu diferit: *kámelos* = cămilă și *kámylos* = odgon. Firește, orice hiperbolă absolutizează imaginea și implică absurdul, dar tocmai în aceasta constă puterea ei:

treacă prin urechile acului decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu!”

²⁶ Iar ei, mai mult uimindu-se, ziceau unii către alții: „Și cine poate să se mântuiască?...”.

²⁷ Iisus, privind la ei cu luare-aminte, le-a zis: „La oameni lucrul acesta e cu neputință, dar nu la Dumnezeu. Că la Dumnezeu toate sunt cu putință”.⁴

Tâlcuire

Un oarecare a venit la Domnul cu întrebarea: „Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”. Ce l-a făcut să întrebe asta? Oare n-avea Scripturile? Oare nu se citea în fiecare sâmbătă, pentru toți, din Lege? Toate acestea erau, și Scriptura, și tâlcuitorii ei; însă în societate domnea deosebirea de păreri, care îi încurca pe oameni. Fariseii spuneau una, saducheii alta, esenienii aveau și ei învățătura lor; iar

cămila, pe lângă toate celelalte, are și cocoasă.

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

în Galileea se mai făceau auzite, pesemne, și învățăturile păgânești și fiecare o ținea pe-a sa, cu multă încredințare. Era firesc ca un om cu râvnă pentru mântuire să-și pună întrebarea: „Ce să fac, cărei învățături să îi urmez, pentru a nu-mi pierde sufletul?”. Situația noastră este foarte asemănătoare cu cea de atunci. Câte învățături nu se strecoară la noi și în școli, și în societate, și în literatură! Indiferentului nu îi pasă; dar cel căruia îi pasă, nu poate să nu-și pună întrebarea: „Ce să fac?”. Așadar, care este răspunsul la această întrebare? Același pe care l-a dat Mântuitorul: „Să crezi și să trăiești după porunca lui Dumnezeu, iar la păreri omenești să nu iei seama; lasă-i să vorbească”. Și păreri învățaților noștri sunt la fel ca zvonurile și moda: azi una, mâine alta; tu însă ia aminte doar la cuvântul lui Dumnezeu, care rămâne în veac. Ceea ce a poruncit Domnul nu poate schimba nici o filozofare omenească. Totul este de neînlăturat și trebuie împlinit: căci vom fi judecați după cuvântul Domnului, nu după filozofările noastre.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.